

Ötvös Németh Edit

Érzelemmentesen

(Ezüsthegyi könnyek)

Löktél már a kutyáknak
télvíz idején szerelmet,
elástad-e sárból szült
fényesre tépett lényedet,
könnyhomályos szemedet,
mert valaki megvezetett?
Kopár hegygerincen, mi
fuldokolva megevett,
átkulcsolta hitedet,
nem engedett,
csak nevetett,
csak nevetett.

Sikítottál néma szájjal,
tettre sosem rest
étvággyal,
a zúr sokszor
beléd talált,
pallosjogon
nem fértél át,
kiáltott az epéd, májad,
közben kifolyt
langyos nyálad,
sors ütötte meg a hátad.
sors ütötte meg a hátad.